

Berg: Jeg skal ikke videre komme ind paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, at jeg havde fremfat igaar om Hensigtsmæssigheden af at stille Danmarks Thronfølger i Afhængighedsforhold som Embedsmand under en af vore ansvarlige Miniſtre. Det ærede Medlem har villet forsvare det ved et Citat af en Lov af 1862, paa hvilken Tid den høie Bedkommende ikke var Thronfølger for Danmark, men, ſaa vidt jeg veed, uddannede ſig ſom Militær. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem kan erindre, at den Lov, hvortil jeg foruden at betone det Umenrigtige i Sagen ſigtede, var Hærløven, og at den er af et noget ſenere Datum end 1862.

Jeg er for Øvrigt meget enig med det ærede Medlem deri, at det er meget ønskeligt, at høie Bedkommende lære at kjende Befolkningens Stemmning omkring i Landet, og jeg beklager ofte, at man maa have det Indtryk, at dette ikke i den Grad er Tilfældet, ſom ønskeligt kunde være. Jeg ſer heller ikke, at der er den ſjærneste Hindring for, at det kan ſke ved en Leiſefamling, hvor i alt Fald det 23- og 24-aarige Mandſkabs Stemning kunde læres at kjende. Skjøndt det naturligtviſ ikke er dem, der endnu høre til det politiffe Folk i Danmark, kunde ſelvſjølgelig et ſaadant Bidrag til at lære Stemmningen at kjende modtages med ſand Erkjendſe, ligefom man ogſaa paa Dyrskuer, ved Jugleſtydninger og ved alle ſaadanne Leiſigheder er i Stand til at danne ſig en Mening om baade Over- og Underſtrømmen. Men een Ting maa jeg dog gjøre opmærksom paa, og det er, at i den Lov, ſom det ærede Medlem omtalte, ſtaaer der ikke „Militærtjeneste“, men „Statstjeneste“, og det er viſnok endnu et fornuſtigere Begreb; thi vi ere komne bort fra den ſocialede Anſkuelse, at en enkelt Gren af Statsſtyrelſen, Militærøveſenet, ſkulde ſtaa i ſærlig Forbindelse med Tyrſten eller den tilkommende Tyrſte. Det burde vi i det Mindſte her tillands være komne bort fra, da vi tilviſſe aldrig komme til at udrette noget Stort i den Retning; men derſom vi ſkulde udrette noget Stort, ſaa er det viſnok ad den Wei, at Konge og Folk eller Regjering og Folk arbejde Haand i Haand paa at udvifle vort aandelige og ſociale Liv, og ſkal det være Maalet for vore Beſtræbelſer, og ſkulde Regjeringen og høie Bedkommende ogſaa lære at faae Kundſkab i den Retning, tror jeg, at der er Steder, hvor det er ligesaa ønskeligt ogſaa for høie Bedkommende ſom Thronfølgeren at lære at kjende, hvorledes Folket ſaae ud, ſom Leiven. Naar jeg ſkulde nævne et Sted for det ærede Medlem, der ſom forhenværende Clev af Folkehøiſkolen har ſaa ſtor og livlig Interesſe for Folkehøiſkolen, da vil jeg ſige, at bliver Spørgsmaalet ſtillet ſaaledes, hvor jeg kunde ønske, at Landets Thronfølger ſkulde lære Folkelivet at kjende ved et Opbold af een eller to Maanedes, enten i Hald ved Viborg eller ved en af Danmarks Høiſkoler, ſaa ſvarer jeg det Sidſte.

Bogelius: Jeg ønskede gjerne at rette det Spørgsmaal til den høie Indenrigsminiſter, om man kan vente i indværende Rigsdagsſamling at ſe noget Udbytte af den nedſatte Fiſkeri-Kommiſſions Virksomhed enten i Form af et Lovforſlag eller gjennem en Beretning til Rigsdagen.

Forrige Aar blev det ſaa vel af Finantsudvalget ſom, hvis jeg ikke feiler, fra Miniſteriet Side erkjendt, at det vilde være ønskeligt, om Staten vilde understøtte Anlægget af Baadehavne. Jeg tillader mig her at benytte Leiſigheden til at paaſtalde ſaa vel den ærede Miniſters ſom det ærede Things Belvilje for Andragender, der maatte fremkomme til Regjeringen i ſaa Henseende.

Dinesen: Hærløven lægger efter min Opfattelse ingen Hindringer i Veien for at give Kronprindsen en ſaadan Poſt ſom den, der var betroet ham i Sommer. Den Udſkilleſe, det ærede Medlem gjør mellem Militærtjeneste og Statstjeneste, kan jeg ikke gjøre, thi Militærtjeneste er efter min Opfattelse ogſaa Statstjeneste. Forſaa vidt det ærede Medlem talte om andre Maader, hvorpaa kongelige Perſoner kunde komme i Forbindelse med Befolkningen, da kan der jo ganſke viſt være mange ſaadanne Maader. Forſaa vidt han imidlertid ved at tale om Dyrskuer og ved at nævne Ordet „Underſtrøm“ ſigtede til en Samtale, der er bleven ført ved et ſaadant, ſkal jeg gjøre baade det ærede Medlem og alle Andre opmærksomme paa, at man veed aldeles ikke, hvad der blev ſagt.

Octavius Hansen: Jeg ſkal i Rontinuation af, hvad der nu blev udtalt lige over for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), gjøre ham opmærksom paa, at han ganſke ſikkert ikke vilde ſtaa ſig ved, om man her fremdrog Uttringer, ſaldne ved Folkemøder. Han har jo gjentagende tilbagewiſt Grindringer om, at han ſkulde have brugt viſſe Udtalelſer om Forvalter og Skriver og deſlige, og viſnok med ſtor Tyde, thi jeg tror ikke, at han har brugt ſaadanne Uttringer paa en ſaadan Maade, ſom de ere blevene tillagte ham i Bladene. — Med Hensyn til det Foredrag, vi igaar hørte fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, hvor han beklagede ſig over, at det ſleſvigſke Spørgsmaal er blevet benyttet fra hans Modſtanderes Side ſom et Baaden i den Kamp, der føres paa Rigsdagen, maa jeg bemærke, at jeg ikke kan erindre, at det ſleſvigſke Spørgsmaal her i Rigsdagen paa nogen Maade er blevet trukket frem ſom et Baaden mod ham og hans Venner, hvorimod jeg meget tydeligt erindrer, at den nordſleſvigſke Sag er bleven fremdraget fra Hertallets Side ſom et Argument for at fremme netop den politiffe Opfattelse, ſom det vil gjøre gjældende. Jeg ſkal i ſaa Henseende minde om den ſamſte Adreſſe af Marts 1873, hvor det ſleſvigſke Spørgsmaal blev bragt ind ſom Argument for, at de